

Projekt ma na celu weryfikację trwającej zmiany fonetycznej polegającej na osłabieniu fonemu /s/ w pozycji wygłosowej w mowie lektorów radiowych stacji transmitowanych w ekwadorskim mieście Guayaquil. Badanie zostanie przeprowadzone na utworzonym na jego potrzeby korpusie języka mówionego, złożonego z fragmentów audycji radiowych transmitowanych w mieście.

Ekwador to jeden z najmniejszych, ale zarazem najbardziej zróżnicowanych krajów Ameryki Łacińskiej. Różnorodność ta dotyczy także warstwy językowej. Choć to niewielki region na mapie świata hiszpańskojęzycznego, obok licznych języków lokalnych, może poszczycić się wieloma wariantami dialektalnymi języka hiszpańskiego. Bogactwo językowe nie przekłada się jednak na stan nauki. Językoznawstwo ekwadorskie ogranicza się do kilku publikacji, a najobszerniejsza i do dziś najbardziej kompletna z nich, *El español del Ecuador* Humberto Toscano Mateusa, pochodzi aż z 1953 roku. Nie istnieją ponadto żadne dostępne korpusy języka mówionego dla tego obszaru geograficznego.

Jeszcze mniejszym zainteresowaniem cieszy się wariant języka hiszpańskiego używany na wybrzeżu kraju. Z jednej strony nie dziwi, że w i tak nielicznej literaturze skupiano się na wariacie stołecznym, a więc mowie mieszkańców górskiego miasta Quito. Z drugiej jednak strony, po przeanalizowaniu kontekstu społecznego, geograficznego i historycznego, nieobecność opracowań na temat języka używanego w metropolii Guayaquil okazuje się poważnym brakiem w literaturze przedmiotu. Guayaquil, położone na wybrzeżu, to największe miasto Ekwadoru i jeden z najważniejszych portów zachodniego wybrzeża Ameryki Południowej. Miasto jest najważniejszym ośrodkiem gospodarczym kraju. Stolica – Quito, położona w górach, jest centrum administracyjnym, kulturalnym i akademickim. Regiony te nigdy nie uległy integracji, w dużej mierze ze względu na pasmo Andów, stanowiące naturalną granicę między nimi. Jak wskazuje Humberto Toscano Mateus, nie łączy ich żadna żeglowna rzeka, a w XVIII wieku podróż z portu w Guayaquil do stolicy – Quito – trwała 26 dni i czasami była uniemożliwiona na pół roku przez zimowe deszcze. Z przyczyn historycznych, społecznych, a nawet geograficznych i klimatycznych, rywalizacja pomiędzy tymi dwoma ośrodkami jest wciąż odczuwalna. Proces kolonizacji, wśród innych czynników, spowodował, że przynależą one do dwóch różnych stref dialektalnych.

Fonem /s/ jest jednym z najczęściej występujących w języku hiszpańskim. W związku z tym, podlega różnym procesom fonetycznym. Jednym z nich jest osłabienie, przejawiające się w zmianie miejsca artykulacji. Szacuje się, że zjawisko to występuje nawet w połowie dialektów języka hiszpańskiego. Językoznawcy często wiążą jego nasilenie ze statusem społecznym mówcy oraz z rejestrem wypowiedzi.

Celem badań podstawowych jest rozwój wiedzy i poszerzanie horyzontów nauki; jest to dokładnie zadanie proponowanego badania – ma ono pomóc w zrozumieniu zależności pomiędzy czynnikami zewnątrz- i wewnątrzjęzykowymi w prawie niezbadanym dotychczas wariacie języka hiszpańskiego. Podjęcie proponowanej tematyki badawczej jest spowodowane brakiem satysfakcjonujących analiz instrumentalnych zjawiska osłabienia /s/ oraz praktycznie nieistniejącą literaturą językoznawczą na temat badanego regionu. Ponadto, opracowanie kompletnego narzędzia badawczego oraz zgromadzenie pierwszego korpusu języka mówionego w Guayaquil jest istotnym wkładem w językoznawstwo hispanoamerykańskie.